

γλίστρα

γλίστρα, η, ουσ. [<μσν. γλίστρα <γλιστρώ], η γλίστρα. **1.** η ολισθηρή επιφάνεια, ιδίως στο έδαφος, που δημιουργείται είτε από λάσπες είτε από πάγο: «το βράδυ είχε παγωνιά κι ο δρόμος γέμισε γλίστρες». **2.** το πέσιμο από το πάτημα πάνω στην ολισθηρή αυτή επιφάνεια του εδάφους: «από μια γλίστρα έσπασα το χέρι μου».

- έφαγα μια γλίστρα ή έφαγα γλίστρα, βλ. φρ. πήρα μια βούτα.

- πήρα μια γλίστρα ή πήρα γλίστρα, πάτησα σε ολισθηρή επιφάνεια, ιδίως του εδάφους, και έπεσα: «πάτησα πάνω στο παγωμένο χιόνι και πήρα μια γλίστρα που παραλίγο να σκοτωνόμουν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας